

Најчешће изречена примедба организатора овогодишње Параде поноса гласи да у последњих годину дана држава није учинила ништа како би се овогодишња Парада одржала без насиља, или како је један од припадника ЛГБТ популације рекао у вечерашњем Утиску, уз бар некакво мало и прихватљиво насиље.

Ајде нек је и тако. Нека држава није учинила много. Нека није учинила ништа. И сам имам примедбе на многе изјаве неких политичара и државних службеника. О некима сам писао на овом блогу.

Али бих сада поставио друго питање.

Шта је сама ЛГБТ популација, односно организације које штите њене интересе, учинила у последњих годину дана како би умањила одијум јавности која је већински хомофобична?

Разлог општенародне «хомофобије» и неповољног става према Паради поноса, по мом скромном мишљењу, је то што људи не знају лично никога ко је ЛГБТ. Па о ономе што не знају имају погрешну представу. Људи о хомосексуалцима знају оно што су видели на ТВ или чули од некога ко о томе ништа не зна. Знају онолико колико смо нпр. ми знали о четницима учећи о њима из филмова Вељка Булајића. Дакле, већински, сви ми имамо карикатуралну и извитоперену представу и о гејевима и о њиховом проблему.

Е, ако је тако, а тако је, питам се шта су саме ЛГБТ организације учиниле у последњих годину дана, како би објаснили јавности да су они људи исти као сви ми. Да су они људи са проблемима које имамо сви ми само увећаним за онај део који производи хомофобија околине.

Нисам сигуран да су урадили много.

Организатори прошлогодишње параде су углавном нестали из јавности. Појединци који нису, углавном су о себи и свом проблему говорили таблоидима, на таблоидни, квазихумористички и сензационалистички и некористан начин. Потом су се уместо прошлогодишњих организатора, ове године појавили потпуно нови људи. За то време, организатори прошлогодишње тражили су да се овогодишња уопште не одржи.

На крају, сада, пост фестум, организатори овогодишње забрањене Параде критикују полицију конфронтирајући се са људима који су прошле године подметали своје главе пред каменице којом су гађани педери.

И да не гњавим више. Геј организације не могу да дозволе себи да им организација Параде буде једина активност. Они морају да осмисле мноштво неинвазивних активности којима би се представили онима који нису делови милитантних, екстремистичких, фашистоидних и сличних скупина, дакле обичним добронамерним грађанима којима би објаснили да бити хомосексуалац не значи ни бити педофил, ни сексуални манијак, ни силоватељ. Или бар, да то значи у истој мери колико то бива и код хетеросексуалаца. Туђа рука свраб не чеше, и залуд ће ЛГБТ особе да се жале на мали труд државе, ако саме за себе не учине ништа корисно.

(Блог Б92)